

ningsarbejder bliver vedtaget, tiltræde vi naturligvis ikke Forslaget, thi saa vil det ærede Medlem se, at paa to Steder kan det ikke staa, men falder vort Forslag bort, bliver det taget tilbage eller ikke vedtaget, saa tiltræde vi Forslaget Nr. 130 vedrørende de 35,000 Kr. til Oprensning af Citadellens Grave. — Det er i Genhold til, hvad der ved anden Behandling var Enighed om, og et Forslag, som ikke behøver nærmere at motiveres.

Thomsen: Hvad jeg har at udtale, skal jeg selvfølgelig kun udtale paa det Mindretals Vegne, hvortil jeg hører. Naar man ser Listen igjennem over Ændringsforslagene til §§ 22, 23 og 26, vedrørende de militære Budgetter, finder man der en Række af 81 Ændringsforslag, der ere stillede, foruden et mindre Antal dertil hørende Ænderingsforslag. Deraf kunde det jo formodes, naar man ser, at det er meget over Halvdelen af samtlige de Ændringsforslag, der findes ombelte, og som ere stillede til 3die Behandling, at det var en Uendelighed af store Divergenspunkter, der var tilstede imellem den høitærede Minister og Folkethinget. Dette er imidlertid langt fra Tilfældet, at Divergenspunkternes Antal virkelig er over 80; thi naar man ser yderligere paa Listen, finder man, at den fra de Herrer militære Minister, den forhenværende Krigsminister og nuværende Krigs- og Marineminister, hans Kollega Finantsministeren, den ærede Ordfører og hele Udvælgets Side er behandlet med en saaa fjelden Virtuositet, at man næsten skulde synes, at det Maal, de have stillet sig, var at faae Listen gjort saa lang som mulig. Der er saaledes om Undermesteren stillet ikke mindre end 3 Forslag, og Forslaget vedrørende Indkaldelsen af Menige er delt i 7, uagtet det naturlig kunde have været samlet i eet. Der er stillet 11 Forslag op vedrørende Festeholdet, uagtet det i Virkeligheden kun vedrører 3 Punkter. Der er under § 23 ydet den høitærede Marineminister Bistand af hans Kollega, Finantsministeren, til at forsøge Ændringsforslagenes Antal, idet der er puitet 8 Forslag ind om Dyrtidstillæg, der naturlig skulle staa Laft og Draft med det store Forslag paa § 26, og saa er der enkelte Punkter som Ravelindroen, der er stillet 3 Gange op, medens en stor Mængde andre Ændringsforslag ere stillede 2 Gange op. Jeg nævner dette, for at ærede Medlemmer ikke skulle fortraktes og tro, at det er umuligt at se, hvad det egentlig kommer an paa, og umuligt at sondre imellem, hvad der virkelig er det Væsentlige og det Uvæsentlige paa alle disse Punkter. De fleste Ændringsforslag, der ere stillede af den høitærede Minister, ere forøvrigt for § 22's Bedkommende Gjengangere fra 2den Behandling,

og jeg vil derfor i alt Væsentligt kunne henholde mig til, dels hvad der blev udtalt dengang af den daværende Krigsminister, dels hvad jeg ogsaa selv bemærkede, idet jeg jo var enig med den meget ærede Minister paa de fleste Punkter. Jeg behøver derfor ikke at omtale Spørgsmaal om Bevilling til Arkivet; jeg havde dog ganske vist ønsket, at den høitærede Minister havde stillet et noget mindre Forslag, saaledes at det havde varieret lidt fra 1ste Behandling, saa havde der maatte været større Sandsynlighed for, at det kunde være gaaet igjennem. Med Hensyn til det næste Forslag om Officianterne, tror jeg ogsaa, at det af Regjeringen stillede Forslag har taget Munden noget mere fuld end egenlig Hensigten har været; thi det blev allerede ved 2den Behandling fra Ministerbanken anerkjendt, at Hensigten ikke var for Undermestrenes Bedkommende at bevirke nogen Oprykning i Lønning for andre Officianter. De Forslag, der nu ere stillede af den høitærede Minister, ville uundgaelig bevirke en Anerkjendelse af dem som Officianter, og det er for at gjøre Forslaget mere klart efter vor Opfattelse, at vi have opstillet Ændringsforslaget Nr. 55. Jeg skulde meget henstille, om den høitærede Minister for at simplificere Sagen og gjøre den mere tydelig ikke skulde være tilbøjelig til at tage Ændringsforslagene Nr. 53 og 54 tilbage og slutte sig til Nr. 55, der vistnok fuldstændig rammer den Rante, der blev udtalt ved 2den Behandling af den tidligere Krigsminister. Ændringsforslaget Nr. 56, og de dertil sig sluttende 6—7 Ændringsforslag ere ogsaa Gjengangere fra 2den Behandling. Da vi dengang havde Sagen for, maatte jeg fravaade at sienne for disse Forslag, fordi de dengang forelaa i en saadan Form, at det vilde være en Anerkjendelse af, at en Indkaldelse som den foreslaaede var rigtig i Overensstemmelse med den gjældende Loos Bestemmelser. Da vi ikke kunde anse det for rigtigt og ikke kunde tro, at der var en saadan Overensstemmelse, udtalte vi os meget bestemt imod det. Nu har den høitærede Minister opstillet de samme Forslag, men med en anden Motivering, nemlig med en Anerkjendelse af, at Vedtagelsen af dette Forslag ikke vil bevirke nogen fremtidig Fordring om lignende Indkaldelser. Det er altsaa opstillet som Forslag, der kun skulde gjælde for iaar. Det er oplyst, at det vilde forvolde Kanskeligheder, navnlig med Hensyn til Mandstabet, dersom man skulde forandre de Indkaldelsesordrer, der allerede ere udgaaede, og man har derfor ment, at man, naar disse nødvendige Midler, som her begjæres, ikke bleve givne, vilde være nødsaget til at hjemsende Mandstabet 5 Dage tidligere. Det regner jeg nu i og for sig ikke for at være Noget, som er af saa overordentlig stor Betydning, naar jeg ser hen til selve det paa-